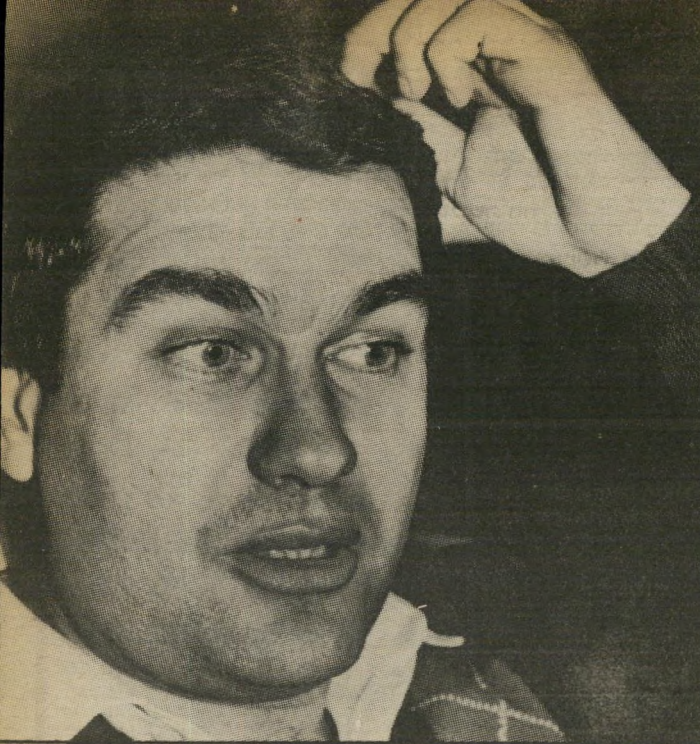

**האם כגישת פרס
עם מלך מארוקו
(מימין) מחייבת
מחשבה חדשה?
חיים רמון
(משמאל) סבור
כן, אבל
שמעון פרס
קובע:**

אסור לחשוב מחדש!

א יך השפיץ המסע למארוקו על
שימרון פרס

השבועי הוא העיד על ענינו
כי באיפראן לא שכח כלום ולא
למד כלום.

פרס הופיע בליטכת מופלגתהע"י
בדור. כדי להשיב על אתגר שהוטח
בפניו על-ידי ח"כ חיים רמון. צעיר
ח"כ מופלגתהעבודה מתגבש במהיר
רות כאישיות מדינית מעניינת. לעומת
היונים השפופות של מופלגתהעבודה.
המציאות בקורס ושהמאוראל שלהם
שואף לאפס — אנשים כמו שבח וייס.
אחרון הראל. אורה נמיר. שלא לדבר
על אבא אבן — מדבר רמון בפה מלא
ובקומה זקופה.

הוא נעזר בעקפין על-ידי עור
ויצמן. שהוא חבר המערך אך לא חבר
מופלגתהעבודה. ובזירות רבה יותר
על-ידי רפי אררי. שאמר מה שאמר עם
שוכו במארוקו.

דריסת רמון: לישנות את מצע
מופלגתהעבודה. המבוסס על שלושת
הלאוים. להכיר בזכות הפלסטינים
להגדרה עצמית ולנהל משאומות עם
אש"ף. זוהי התשובה הישראלית
החיונית להצעות מלך מארוקו.

נגד התביעה הזאת התקומם
פרס בתקופות זעומות. "שחורה
על המלחמה הנקשרת ביותר
של מופלגתהעבודה. התשובה
היתה לא מוחלט ומוטאל.

**לרכוב
על פגר**

ה לא הרביעי של פרס עטוף. כי
דרכו. במילים רבות. במישחקי
מילים ובנוסחות בבהירות. המאת
להסיה את הדעת ולהסוות את הוויכוח
האמיתי. בין השאר:

● "ישראל צריכה להופיע
למשאומות על עתיד האזור
עם עמידות-פיתוח טובות."

כלומר: ישראל צריכה "להתחיל"
כשהיא דורשת את הכל ואינה מציעה
דבר. זוהי הגישה הישנה של לוי
אשכול. המבוססת על הוכמתההחיים
של סוחריוסוסים. אולם ביחסים בין
עמים הנמצאים במלחמה טוטאלית
ושיאנם מכירים זה בזה. פועלים כללים
(המשך בעמוד 16)

לא נסיגה לגבולות 1967. לא
מדינה פלסטינית. לא משאומות
עם אש"ף.

אש"ף: השתיקה הרועמת

בלאל אל-חוסני
האח השלישי

האמריקאית-ירדנית. מציינים אותו כחסר-
אמינות.

לכן לא יהיה זה מפליא. אם יטיחו בו מער-
בים עכשיו האשמות חדשות בקשר להפתעה
המארוקאית.

המנהיג הפלסטיני עוסק עתה בחיפוש
מקום-מיבטחים חדש למישרדים. לקאדרים
ולחיללים הפלסטיניים. אחרי שגורשו מעמאן.
לפתע הוא מוצא עצמו חייב לטפל בהכרעה
מדינית חדשה. מחוייבת המציאות. הכרחית.
אך כדי להכריע. עליו להיות בעל-יכולת
ובעל-עוצמה. מצוייד בחופש-תמרון. כשר
להתמודד עם התנאים החדשים שהצטיירו
על מפתח המדינית של הערבים.

הנה כי כן. האדם הפלסטיני אשר ישים
עצמו במקומו של המנהיג חייב להתמודד עם
כל הקשיים האלה!

לעניות דעתי. המריבות וחילוקי-הדעות
בין הערבים לבין עצמם רבים מכדי שהפלס-
טיני יוכל לעמוד בהם לבדו. זה ההגיון שהכ-
תיב. לדעתי. את המוצא: לקרוא לכינוסה של
ועידת-פיסגה ערבית נוספת. חרף כל הניגו-
דים; פיסגה שתכלול את כולם; פיסגה. שית-
לבטו בה כולם עד שיגיעו להסכמה. שממנה
אפשר יהיה לשאוב את היכולת להמשיך
במאבק הלגיטימי בישראל.

הפלסטיני יודע שהוא יכול להילחם ביש-
ראל. אך אין הוא יכול להילחם בערבים —
הוא יודע שרק כוחם המשותף של הערבים
יוכל להכריח את ישראל לגשת לפיתרון
הבעיה הפלסטינית.

הפלסטיני יודע. שהערבים חלוקים בדעות
בינם לבין עצמם בקשר לבעיה הפלסטינית.
אבל אין הם מודים בכך. ומעדיפים להילחם
באש"ף כדי שלא ייאלצו להילחם איש ברעהו.
לכן קורא הפלסטיני לכינוסה של פיסגה
ערבית; אולי היא — הפיסגה — תפטור את
אש"ף מהצורך להתנגח בכל הבירות הער-
ביות.

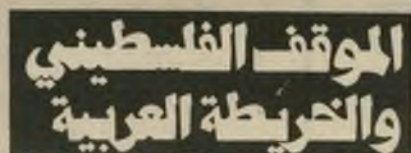
לכן איחר המנהיג הפלסטיני ב-12 שעות —
כדי שתהיה בידו שהות להשלים את קריאת
הנתונים החדשים על גבי המפה הערבית
שמסביבו.

עובדה היא. שהמנהיג הפלסטיני הוא אורח
בכל בירה ערבית. ועליו להביא בחשבון את
עמדות מארחיו ולהתחשב בתגובות יתר
הבירות הערביות. בכך הוא מיישם את
ההחלטה הלאומית על דרך השלילה בתנאים
שנכפו עליו.

הפוליטית מנקודת-מבטו. הבה ונסה לקבל
החלטה מדינית מדוקדקת ומפורטת. במקו-
מו. אם נעשה כן. נהיה רשאים לרשום לפנינו
את ההערות הבאות. לפני שנקבל החלטה:
ראשית: רצונו של אש"ף להגן על מחנות-
הפליטים בבירות נתקל בתנועת-אמל. התו-
קפת את המחנות.

שנית: רצונו של אש"ף ליישם מדיניות
עצמאית נתקל בהתנגדות סורית.

שלישית: סירוב אש"ף לקבל את התוכנית
האמריקאית ולהכיר בהחלטה 242 לבדה
נתקל בהתנגדות ירדנית. המלווה בסגירת
מישרדי-אש"ף בירדן.

בותרת המאמר ב.אליים אל-סאבע'
מילחמה בכל הערבים!

רביעית: אילו רצה אש"ף לתקוף את ביקורו
של פרס במארוקו. היה מכעיס את ממשלת
מארוקו ומסתכן בניתוק-יחסים עימה.
חמישית: אילו רצה אש"ף לתמוך בביקור.
מתוך אמונה שמארוקו לא חרגה מהחלטות
פאס. היה אש"ף מעלה על עצמו את כעסם
ואת זעמם של כל הערבים שהתנגדו לביקור.
ושמחו נגדו.

התוצאה המתבקשת מהערות אלה מלמ-
דת. כי מי ששם עצמו במקומו של המנהיג
הפלסטיני וחפץ לקבל החלטה תוך שמירה על
העניין הפלסטיני והתגוננות מכל ויתור. חייב
להכין עצמו למלחמה בכל הערבים. התנאי
לכך הוא. כמובן. היכולת לנהל מלחמה כזו.
המנהיג הפלסטיני נוסה. בשנים האחרו-
נות. לשמור על עצמאותו של העם הפלסטיני.
על כך האשימו אותו. שהוא זונח את הלא-
ומיות הערבית ומתרכז בלאומיות פלסטינית
צרה. המנהיג עושה כל שביכולתו להגן על
המחנות הפלסטיניים בבירות. על כך מאשי-
מים אותו. שהוא מחבל בתוכניות-הביטחון
בבירות. כאשר הוא מביע התנגדות לתוכנית

לעיתים נדירות
מתפרסם בביט-
און רישמי וידוי
את ההערות הללו
לב כמו זה.

הוא הופיע בבי-
טאון היוקרתי
של אש"ף. אל-
יום אל-סאבע'
(היום השביעי)
היוצא לאור ב-

פאריס בשפה
לביטאון "הרישמי". "פלסטין אל-תורה"
(פלסטין — המהפכה) המופיע
בקפריסין. שנפל מזמן בשבי הקו-
מוניסטים והמשמש כמעט כביטאון
רק"ח. הביטאון הפאריסאי מבטא את
דעת ההנהגה.

בגליונו מיום ה-28 ביולי 1986 הופיע
ההסבר המוסמך הראשון של עמדת
אש"ף לגבי פגישת חסן-פרס. בניגוד
לבדותות שפורסמו בישראל על-ידי
דוברי פרס. כאילו גינה אש"ף מייד את
הפגישת. מסתבר מתוכו כי אש"ף שתק.

בעל המאמר הראשי הוא עורך
העיתון. בלאל אל-חוסני. אחיהם של שני
היועצים המדיניים הבכירים של
ערפאת. האני אל-חוסני וח'אלד אל-חוסני.
הנמנים עם מייסדי פת"ח.

המאמר נשא את הכותרת "העמדה
הפלסטינית והמפה המדינית הער-
בית". מנוסח המאמר עולה כי הוא
הוכתב. למעשה. על-ידי ערפאת עצמו.
חשוב לישראלים — תהיה דעתם אשר
תהיה — להבין את המפה כפי שהיא
נראית בעיני אש"ף.

להלן המאמר כלשונו ובמלואו:
רבים הגיבו בפליאה ובתמיהה על עיכוב בן
תריסר שעות. עד שפורסמה עמדת אש"ף
בעניין ביקורו של שימרון פרס במארוקו. ועוד
אמרו. שקריאתו של אש"ף לכנס ועידת-
פיסגה ערבית כדי לגבש החלטה כל-ערבית
לובי הביקור. כמוה כהשתמטות פלסטינית
מקביעת עמדה. בתנאים אלה אפשר היה
לערוך ניחושים על עמדת אש"ף ולפזר האש-
מות וגיוונים. האומנם כך?

הבה ונעמיד את עצמנו לרגע במקומו של
המנהיג הפלסטיני. ונסה להעריך את המפה

* הכוונה: היא כמובן. ליאסר ערפאת